

'IN DE WASMACHINE... OEF. DAT LUKT NIET. WE ZULLEN JE IN BAD MOETEN STOPPEN.
KOM D'R MAAR BIJ,' ZEGT JILL ALS ZE IN BAD ZIT.

OLIFANTJE NEEMT EEN AANLOOP.
'NEE! NIET SPR...!
TE LAAT.
MET EEN GROTE PLONS DUIKT OLIFANTJE BIJ JILL IN BAD.

JILL SOPT OLIFANTJE IN MET ZEEP.
OLIFANTJE SPIJT WATER OP HAAR HOOFD.
SAMEN HEBBEN ZE DIKKE LOL.
'IK BEN ZO BLIJ DAT IK JE MAG HOUDEN!'
ROEPT JILL.

'BEST GEK EIGENLIJK. IK MOCHT NOOIT EEN HUISDIER. EEN HOND VINDT
MAMA TE HARIG. EEN POES VINDT PAPA TE KATTIG. EEN SCHILDPAD TE
TRAAG, EEN VIS TE ZIELIG EN EEN CAVIA TE PLUIZIG. MAAR JOU MAG IK
HOUDEN. ZEKER OMDAT JE EEN OLIFANT BENT.'

ALS JILL OLIFANTJE AAN HET AFDROGEN IS, STEEKT MAMA HAAR HOOFD OM DE DEUR. 'JILL, WAT IS ER GEBEURD? OVERAL LIGT WATER! IK HAD NOG ZO GEZEGD: IN DE WASMACHINE.'

'JA, MAAR...'

'NU NIET. IK MOET NAAR DE WINKEL VOOR NIEUWE VERF. RUIM JE DIE ROMMEL EVEN OP?'